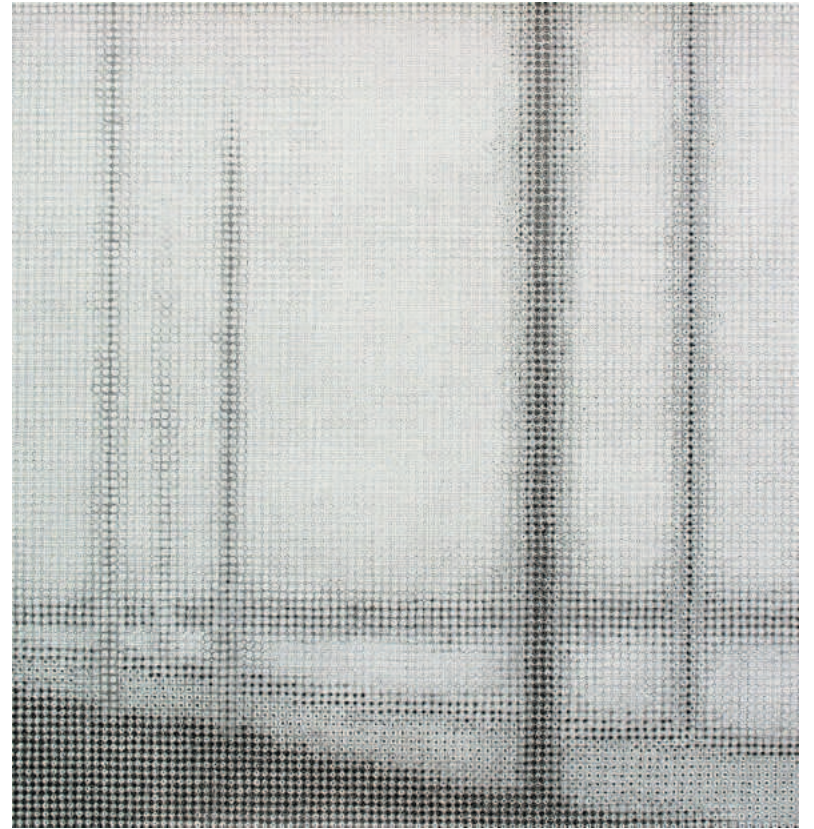

Schilder Christiaan Kuitwaard op vele fronten actief

Christiaan Kuitwaard werkt zeer gedisciplineerd en op verschillende fronten. Maandag komt zijn 500ste *White Box Painting* online, en hij exposeert momenteel op Ameland en in Heerenveen.

Etude nr. 2 Oranjewoud, 2020 uit het project *Schakels* met Johannes Bosgra.

Structuur-tekening 12.2012.

GITTE BRUGMAN

Schilder en tekenaar Christiaan Kuitwaard uit Oldeberkoop heeft teken-dwang en combineert die met een ijzeren discipline. Naast zijn hoofdwerk (olieverfschilderijen met landschappelijke structuren van strand, water, vogelvluchten of bosgrond) houdt hij enorm van schetsen en tekenen, en raakt daarbij nooit uitgekeken op bijvoorbeeld zijn eigen tuin of het strand van Vlieland. In Galerie Getekend in Heerenveen exposeert hij momenteel een overzicht van verschillende type tekeningen.

Schetsboekjes tonen potloodtekeningen in klare lijnen van golven op het strand. Of de bloem uit de magnoliastruik, van het punt van openbreken tot het afsterven, in één lange leporello (uitvouwbaar boekje). Deze maakte hij met fineliner. „Sommige lijnen heb ik iets dikker aangezet, zodat ik de suggestie wek dat deze bloem dichterbij is. Anders heb je zoveel lijnen door elkaar”, wijst hij op een tweede leporello met de levenscyclus van een amaryllis.

De rastertekeningen op de expositie zijn iets ouder. Hierbij heeft Kuitwaard zijn papier opgedeeld in vakjes en deze ingevuld met rondjes, kruisjes, stipjes of streepjes, zodanig dat de impressie van een landschap ontstaat. De titel *bomen versterkt* dat idee. „In deze van 100 bij 100 heb ik dus 10.000 handelingen verricht”, rekende hij uit. En dan telt hij niet mee dat hij sommige hokjes weer leeg gumde of aanvulde met een tweede vormpje of schaduw, om een mooier beeld te krijgen.

Soms gebruikt hij een raster van puntjes of dunne lijnen over een ‘gewoon’ landschap. Zo wekt hij de suggestie dat de bezoeker van binnen naar buiten kijkt. „Ik vind het fijn om duidelijk te maken dat het niet de realiteit is.”

Naast lineaire tekeningen toont

White Box Painting nr. 500.

Leporello over bloei van magnolia.

hij bovendien tonale tekeningen, met zachte overgangen tussen de grijs tinten. „Voor mij zijn die twee disciplines gescheiden, al probeer ik ze tegenwoordig ook met elkaar te combineren”, zo valt te zien in de expositie.

‘Ik durf alles met foto’s te doen: schuren, krassen en beschilderen’

Christiaan Kuitwaard in zijn expositie bij Galerie Getekend in Heerenveen.

FOTO GITTE BRUGMAN

wat uiteindelijk werken van 1 bij 1 meter moeten worden. Het tweetal wil componisten uitnodigen er muziek bij te maken. „Jacob ter Veldhuis bijvoorbeeld. Of Kate Moore, Nils Frahm... En het liefst Philip Glass, maar die is misschien wat te hoog gegrepen.”

En dan zijn daar al sinds 2010 zijn *White Box Paintings*. Maandag publiceert hij online zijn vijfhonderdste stilleven uit deze serie. „Ik werk altijd vooruit.” Die van maandag is dus al zo’n anderhalve maand klaar. „Het paneel moet een tijdje de droogkast in en daarna scan ik ’m.”

Tientallen, zo niet honderden voorwerpen heeft hij al wit geschilderd. En eenmaal wit gepositioneerd in dezelfde halfopen witte kist, zodat hij zich vooral kan toeleggen op de schaduwen van het voorwerp. Een glas of kopje, een stukje papier, takken of schedels, een fles schoonmaakmiddel of een dood vogeltje...

Elke week maakt hij zo’n schilderij, altijd op hetzelfde formaat paneel. „In olieverf, nat in nat.” Twee boeken verschenen er inmiddels met de eerste delen van deze collectie. Museum More in Gorssel besteedde er twee jaar geleden uitgebreid aandacht aan. „Ook hier maak ik tekenstudies voor”, zegt hij tussen neus en lippen door.

Alsof dit allemaal nog niet genoeg is, begon hij onlangs met Jan Kleefstra aan *Boswerk*. Nadat ze samen een jaar lang elke vrijdagmiddag ergens in het veld samenkwamen om een aquarel (Kuitwaard) en notities (Kleefstra) te maken, resulterend in het boek *Veldwerk*, richten ze hun blik nu op de Friese bossen. Opnieuw gaan ze een jaar lang elke vrijdag op stap. Er is één verschil met vorige keer. Kuitwaard lacht: „Maar nu ’s ochtends.”

www.christiaankuitwaard.nl
www.galeriegetekend.nl
whiteboxpainting.blogspot.com
 Kuitwaard is morgen (12-13.30 u) in de galerie en vertelt over zijn werk.

De expositie in Galerie Getekend is niet de enige voor Kuitwaard. Tot 1 december exposeert hij met fotograaf Johannes Bosgra uit Burgum tijdens Kunstmaand Ameland in Maritiem Centrum Abraham Fock. De twee kennen elkaar van het project *Verhalen in het Landschap*, waarin Kuitwaard Bosgra begeleidde. Ze hebben een klik. Ze delen de zorg voor de teloorgang van de natuur en houden van dezelfde muziek.

In hun project *Schakels* bewerkt Kuitwaard foto’s van bomen en bos, die Bosgra heeft gemaakt. „Hij stuurt me er een aantal toe. Daar selecteer ik uit. Soms vraag ik hem of hij ze nog wat wil bewerken: lichter of donkerder maken bijvoorbeeld.” Bosgra print de foto’s op glanzend fotopapier. Kuitwaard: „Dat levert een mooi contrast op met de bewerking. En olieverf hecht erg goed op dat papier.” Hij toont daarbij geen respect voor de foto’s, bekent Kuitwaard. „Ik durf er alles mee te doen: schuren, krassen en beschilderen.”

De werken die nu te zien zijn, hebben ze voorlopig *Etudes* genoemd. Het zijn voorstudies van